Dosarul nr. 2-4119/24

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în sediul instanței, în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către OCN „MAIB-Leasing" SA împotriva lui Veaceslav Guzun și SRL „VITGAB-COM" cu privire la încasarea solidară a datoriei, dobânzilor și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

La 20 martie 2024, OCN „MAIB-Leasing" SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Guzun și SRL „VITGAB-COM" cu privire la încasarea solidară a datoriei, dobânzilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 30 ianuarie 2017, între OCN „MAIB-Leasing" SA, în calitate de locator, și Veaceslav Guzun, în calitate de locatar, a fost încheiat Contractul de leasing financiar nr. FL5-3239. Obiectul contractului l-a constituit transmiterea în posesie și în folosință automobilul de model „Audi Q7", VIN WAUZZZ4L6CD023976, cu număr de înmatriculare K BA 054.

Contractul a fost încheiat pe un termen de 60 de luni, locatarul obligându-se să achite ratele de leasing și toate plățile aferente conform graficului anexat.

În scopul garantării executării obligațiilor contractuale, pârâtul SRL „Vitgab-Com" a semnat contractul de fidejusiune nr. FL5-3239 G1, obligându-se să răspundă în mod solidar cu locatarul pentru executarea tuturor obligațiilor ce decurg din contractul de leasing.

Deși reclamantul și-a executat obligația de predare a bunului, pârâtul nu și-a onorat obligațiile de plată.

Indică faptul că, la 25 februarie 2017, automobilul a fost implicat într-un accident rutier, condus de Filip Dumitru. Autovehiculul a suferit daune substanțiale, fiind declarat daună totală.

Reclamantul a solicitat plata despăgubirilor de la CA „Moldasig" SA, care inițial a refuzat plata despăgubirii de asigurare ca urmare a faptului că, persoana care se afla la volanul automobilului a părăsit locul accidentului rutier.

Ulterior, în scopul încasării despăgubirii de asigurare, inclusiv ca urmare a solicitării lui Veaceslav Guzun, reclamanta a depus cerere de chemare în judecată către CA „Moldasig" SA cu privire la încasarea integrală a valorii despăgubirii de asigurare. Prin deciziile instanțelor de judecată s-a admis acțiunea parțial și s-a dispus încasarea sumei de 23 099, 41 euro.

La 18 octombrie 2023, epava automobilului a fost restituită de Guzun Veaceslav către OCN „MAIB-Leasing" SA, iar la 28 noiembrie 2023 epava a fost comercializată, însă prețul obținut nu a fost suficient pentru stingerea integrală a datoriei, fiind acumulată o restanță în mărime de 13365,56 euro.

Susține faptul că, încercarea de soluționare amiabilă nu s-a soldat cu efect pozitiv, întrucât la 27 decembrie 2023 și 05 ianuarie 2024, reclamantul a transmis în adresa pârâților notificările nr. 334/23 și 05/24, prin care a informat despre restanța contractuală și a solicitat stingerea datoriei în termen de 7 zile. Deși notificările au fost recepționate, pârâții nu au efectuat plata datorată.

Totodată, pârâtul Veaceslav Guzun a fost telefonat de mai multe ori, însă a ignorat să-și onoreze obligațiile pecuniare asumate prin contract.

Indică faptul că, potrivit art. 1.3 al Contractului de leasing, pârâtul Guzun Veaceslav s-a obligat să achite în folosul OCN „MAIB-Leasing" SA în termenul de valabilitate al contractului, ratele de leasing conform graficului de plăți, care constituie parte integrantă a acestui contract.

Conform pct. 1.4 al Contractului de leasing financiar, în cazul în care locatarul nu va achita o rată de leasing și/sau o parte din ea în termenul stabilit în contract sau în înștiințarea de plată expediată de către locator, sau nu va chita la timp alte plăți prevăzute de contract, locatorul are dreptul de a calcula dobânda pentru plățile expirate la o rată de 0,1% din suma neachitată la timp, începând cu ziua următoare după data de achitare pentru fiecare zi calendaristică de întârziere și se va termina calcularea ei până la momentul sosirii sumelor corespunzătoare transferate de către locatar pe contul de decontare al locatorului deschis de bancă.

În temeiul art. 13 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing (în vigoare la momentul încheierii contractului de leasing), locatarul este obligat să achite ratele de leasing în modul și în termenele stipulate în contract.

Astfel, prin Contractul de leasing nr. FL5-3239 din 30 ianuarie 2017, încheiat între OCN „MAIB-Leasing" SA și pârâtul Guzun Veaceslav, acesta din urmă s-a obligat să achite valoarea automobilului în sumă de 31 000 euro, stabilită pe o perioadă de 60 luni, cu dobândă contractuală de 11, 90% anual, ceea ce constituie un total de 39 230, 20 euro, la fel, în fiecare an urma să achite polița de asigurare CASCO, care pentru primul an constituie sumă de 1 426 euro.

A mai invocat faptul că, în conformitate cu art. 9 alin. (2) din Legea nr. 59/2005, riscul distrugerii, al pierderii sau al deteriorării accidentale a bunului se transferă de la locator la locatar din momentul transmiterii bunului către acesta în baza contractului de leasing, iar din acel moment locatarul poartă răspunderea pentru orice prejudiciu suferit de locatar.

Iar, pct. 8.17.3 al Contractului de leasing nr. FL5-3239 prevede, dezacordul locatarului cu decizia Asigurătorului privind recunoașterea cazului de nimicire sau deteriorare a bunului ca și caz asigurat și litigii apărute în urma acestora, nu eliberează locatarul de răspunderea pentru îndeplinirea la timp și în măsură completă a obligațiilor asumate prin contractul de leasing financiar.

Referitor la mărimea restanței, reclamanta a menționat că, aceasta este formată din: 5 437, 58 euro – corp (valoare totală contractuală de 31 000 euro – 25 350, 74 euro achitat), 598,80 euro – dobânda contractuală (total dobândă necesar a fi achitată 7 858, 20 euro – 2 259, 40 euro achitat; și 7 329,18 euro – dobândă de întârziere calculată conform pct. 1.4 din contract, în cuantum de 0,1% pe zi la corpul restant,

Totodată, prin Contractul de fidejusiune nr. FL5-3239 G1 din 30 ianuarie 2017, încheiat între OCN „MAIB-Leasing" SA și SRL „VITGAB-COM" în calitate de fidejusor s-a obligat să răspundă solidar cu locatarul pentru executarea integrală a obligațiilor ce decurg din contractul de leasing.

În aceste condiții, reclamantul susține că, SRL „VITGAB-COM" răspunde solidar cu Guzun Veaceslav pentru suma restanței de 13 365, 56 euro, sumă ce urmează a fi încasată în mod solidar din contul pârâților, precum și cheltuielile de judecată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, OCN ”MAIB-Leasing”SA – Cioclea Ion a susținut acțiunea, solicitând încasarea solidară de la Veaceslav Guzun și SRL „VITGAB-COM” în beneficiul reclamantului a sumei de 13 365, 56 euro cu titlu de datorie în baza contractului de leasing financiar nr. FL5-3239 din 30 ianuarie 2017 și contractului de fidejusiune nr. FL5-3239 G1 din 30 ianuarie 2017, a sumei de 8 244, 52 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, precum și suma de 110 lei pentru obținerea extrasului de la ASP în privința SRL „VITGAB-COM”, reiterând motivele indicate în cererea de chemare în judecată.

Pârâții Guzun Veaceslav și SRL „Vitgab-Com” nu s-au prezentat la examinarea cauzei, deși au fost citați legal la domiciliul și, respectiv, la sediul juridic. Din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice rezultă că, pârâtul Guzun Veaceslav exercită funcția de administrator al SRL „Vitgab-Com”.

Totodată, pârâtul Guzun Veaceslav a fost informat suplimentar prin apel telefonic, confirmând data și ora examinării cauzei, solicitând expedierea acțiunii împreună cu înscrisurile anexate la adresa sa de poștă electronică. Deși i-au fost transmise actele solicitate, nu a formulat vreo referință pe marginea acțiunii.

În aceste condiții, instanța a considerat că pârâții au fost în mod corespunzător înștiințați despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, iar neprezentarea lor nu a împiedicat examinarea cauzei în fond.

Audiind poziția participanților la proces, examinând înscrisurile şi probele administrate întru dovedirea celor invocate, și raportându-le, per ansamblu la prevederile legale pertinente, instanța de judecată consideră necesar de a admite integral acțiunea, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În temeiul art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Cu titlu preliminar, instanța de judecată reține că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie acțiunea privind **încasarea datoriei restante**, generate de neexecutarea obligațiilor contractuale ce decurg din **contractul de leasing financiar**.

Instanța de judecată notează că, în conformitate cu art. 7 alin. (1) și (4) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. În cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

La caz, sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția Legii nr. 1107-XV din 06 iunie 2002, și Legii cu privire la leasing nr. 59 din 28 aprilie 2005 în vigoare până la 01 martie 2019, întrucât contractul de leasing financiar nr. FL5-3239 din 30 ianuarie 2017 și contractul de fidejusiune nr. FL5-3239 G1 din 30 ianuarie 2017 a fost încheiat sub incidența legii anterioare, supunându-se jurisdicției acesteia.

Instanța reține că, în conformitate cu **art. 8 alin. (1) din Codul civil**, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Potrivit alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Totodată, potrivit art. 9 alin. (1) din Cod, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

De asemenea, conform art. 11 din Codul civil, apărarea drepturilor civile se face prin diverse metode, inclusiv prin recunoașterea dreptului, restabilirea situației anterioare încălcării, impunerea la executarea obligației în natură, repararea prejudiciilor, încasarea clauzei penale sau prin alte căi prevăzute de lege.

Art. 512 alin. (1) din Codul civil orevedea că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Iar art. 572 alin. (1) şi (2) din Codul civil prevedea că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 666 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Contractul poate fi de adeziune sau negociat, sinalagmatic sau unilateral (generează obligaţii doar pentru una dintre părţi), comutativ sau aleatoriu şi cu executare instantanee sau succesivă, precum şi de consumator.

Conform art. 679 alin. (1) din Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.

Conform art. 923 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de leasing, o parte (locator) se obligă, la cererea unei alte părţi (locatar), să asigure posesiunea şi folosinţa temporară a unui bun, cumpărat sau produs de locator, contra unei plăţi periodice (rate de leasing).

Potrivit Legii nr. 59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing, contractul de leasing este contractul în a căruia bază o parte (locator) se obligă, la cererea unei alte părți (locatar), să îi asigure posesiunea și folosința temporară a unui bun, contra unei plăți periodice (rată de leasing), achiziționat sau produs de locator, iar la expirarea contractului să respecte dreptul de opțiune al locatarului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing ori de a face să înceteze raporturile contractuale.

Art. 929 din Codul civil, prevede faptul că, locatarul și locatorul răspund pentru obligațiile lor potrivit contractului de leasing și în conformitate cu legea.

Potrivit art. 9 alin. (2) din Legea nr. 59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing, riscul distrugerii, al pierderii sau al deteriorării accidentale a bunului se transferă locatarului în momentul în care acesta preia bunul dacă contractul de leasing nu prevede altfel. Din acest moment, locatarul poartă răspundere pentru orice prejudiciu suferit de locator.

În temeiul art. 13 alin. (3) lit. f) din aceeași Lege, locatarul este obligat să plătească ratele de leasing în modul şi în termenele stabilite în contractul de leasing.

Conform art. 1146 alin. (1) din Codul civil, prin contract de fidejusiune, o parte (fidejusor) se obligă faţă de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parţial, gratuit sau oneros obligaţia debitorului.

Conform art. 1156 alin. (1) din Codul civil, în cazul neexecutării obligaţiei principale, fidejusorul şi debitorul sînt obligaţi solidar în faţa creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

În ședința de judecată s-a constatat, dar și din suportul probatoriu administrat rezultă că, la 30 ianuarie 2017, între OCN „MAIB-Leasing” SA, în calitate de locator, și Veaceslav Guzun, în calitate de locatar, a fost încheiat Contractul de leasing financiar nr. FL5-3239. Obiectul contractului l-a constituit transmiterea în posesie și în folosință automobilul de model „Audi Q7”, cu număr de înmatriculare K BA 054.

Conform art. 1.3 și 1.4 din contract, locatarul s-a obligat să achite ratele și celelalte plăți aferente conform graficului anexat, iar în caz de neexecutare, locatorul era în drept să calculeze dobânda de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere (f. d. 7-14).

În executarea acestui contract, părțile au semnat actul de predare-primire a bunului, prin care locatorul a transmis locatarului următorul bun: autoturism, de model „Audi Q7” 3.0 TDI quattro, anul fabricație 2012, cu numărul de înregistrare KBA054, numărul șasiu/caroserie WAUZZZ4L6CD023976, număr motor CRC042492, preț de achiziție: 31 000 euro.

Prin semnarea actului, locatarul a confirmat că, bunul predat corespunde în întregime scopului utilizării sale și se află în stare corespunzătoare de funcționare. Totodată, părțile au stabilit că, ulterior semnării actului de predare-primire, locatarul nu este în drept să refuze

folosința bunului, invocând eventuale carențe de completare sau deficiențe de funcționare (f. d. 15).

În scopul garantării executării obligațiilor contractuale, la 30 ianuarie 2017, OCN „MAIB-Leasing” SA a încheiat cu SRL „VITGAB-COM” contractul de fidejusiune nr. FL5-3239 G1, prin care s-a obligat să răspundă în mod solidar cu locatarul pentru executarea integrală a tuturor obligațiilor ce decurg din contractul de leasing financiar (f. d. 17-19).

Din conținutul încheierii irevocabile a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2022 s-a constat că, la 30 decembrie 2016 între OCN „MAIB Leasing” SA și SA „Moldasig” a fost încheiat contractul de asigurare facultativă Auto-Casco nr. ACA/2016-1847, prin care automobilul de model „Audi Q7”, VIN WAUZZZ4L6CD023976, cu numărul de înmatriculare K BA 054, a fost asigurat pentru perioada 1 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2017, cu suma asigurată de 31 000 euro. În polița de asigurare au fost desemnați ca șoferi admiși Dumitru Filip și Maria Marandici, angajați ai OCN „MAIB Leasing” SA. La 25 februarie 2017, automobilul asigurat a fost avariat într-un accident rutier condus de Dumitru Filip. În urma acestui eveniment a fost deschis dosarul de daune și evaluat prejudiciul cauzat.

Ulterior, prin hotărârile instanțelor de judecată, acțiunea formulată de OCN „MAIB Leasing” SA a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea sumei de 23 099,41 euro în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA, precum și transmiterea epavei automobilului de model „Audi Q7”, VIN WAUZZZ4L6CD023976, în patrimoniul acesteia (f. d. 21 - 28).

Potrivit actului de verificare a datoriilor întocmit de OCN „MAIB Leasing” SA, conform contractului de leasing nr. FL5-3239 din 30 ianuarie 2017, se constată o datorie restantă în sumă de 13 365, 56 euro. Din această sumă, 5 437,58 euro reprezintă datoria de bază (corp), 7 329,18 euro constituie dobânda de întârziere calculată pentru neexecutarea la timp a obligațiilor contractuale conform pct. 1.4. din contract, iar 598, 80 euro reprezintă dobânda contractuală (f. d. 38).

Astfel, din coroborarea probelor administrate cu dispozițiile contractuale și legale invocate, instanța constată că, reclamanta și-a îndeplinit obligația de predare a bunului, transmițând în posesia și folosința lui Veaceslav Guzun automobilul de model „Audi Q7”, VIN WAUZZZ4L6CD023976, cu număr de înmatriculare K BA 054, care a făcut obiectul contractului de leasing. Acest fapt rezultă atât din contractul semnat, cât și din actul de predare-primire, prin care pârâtul Veaceslav Guzun a confirmat expres starea de funcționare a bunului și conformitatea acestuia cu scopul utilizării.

Din probele administrate nu rezultă că pârâtul ar fi efectuat vreo plată în temeiul contractului, ceea ce confirmă neexecutarea integrală a obligațiilor asumate.

Or potrivit principiului executării cu bună-credință a obligațiilor contractuale, fiecare parte este ținută să respecte cu strictețe prestațiile asumate.

La caz, neplata ratelor de către locatar constituie o neexecutare a contractului.

În ceea ce privește garanția fidejusiunii, instituită prin Contractul de fidejusiune nr. FL5-3239 G1 din 30 ianuarie 2017, încheiat între OCN „MAIB-Leasing” SA și SRL „VITGAB-COM”, instanța reține că aceasta a fost asumată în mod expres de către SRL „VITGAB-COM”, care s-a obligat să răspundă în mod solidar cu debitorul principal pentru executarea integrală a obligațiilor contractuale.

Împrejurarea că, automobilul de model „Audi Q7”, VIN WAUZZZ4L6CD023976, cu număr de înmatriculare K BA 054, a fost implicat într-un accident rutier și declarat daună totală nu înlătură obligațiile contractuale ale locatarului Veaceslav Guzun, întrucât riscul legat de

posesia și folosința bunului îi revenea acestuia din momentul preluării, conform contractului de leasing.

În acest sens, faptele constatate prin încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2022 au relevanță directă pentru obiectul prezentei acțiuni, întrucât stabilesc în mod definitiv existența contractului de asigurare Auto-Casco nr. ACA/2016-1847, producerea riscului asigurat la 25 februarie 2017, deschiderea dosarului de daune și evaluarea prejudiciului, precum și faptul că pretențiile OCN „MAIB Leasing" SA au fost admise parțial, dispunându-se încasarea sumei de 23 099,41 euro și transmiterea epavei automobilului în patrimoniul acesteia.

Prin urmare, în temeiul art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aceste fapte sunt obligatorii pentru prezenta instanță, nefiind necesar a fi dovedite din nou și neputând fi contestate de părți în cadrul prezentei cauze.

În plus, potrivit pct. 9.1 și 9.2 din contract, locatarul poartă răspunderea completă și necondiționată pentru integritatea bunului din momentul primirii acestuia de la vânzător și până la expirarea termenului contractual, independent de vinovăția sau nevinovăția sa.

Contractul prevede expres că nimicirea, furtul, dispariția ori deteriorarea bunului din motive independente sau necontrolabile, nu reduc și nu înlătură răspunderea locatarului, stipulată la pct. 9.1. și nul exonerează de la ea.

Totodată, pct. 8.17.3 al contractului stabilește că dezacordul locatarului cu decizia asigurătorului privind nerecunoașterea cazului de nimicire ori deteriorare a bunului nu îl eliberează de răspunderea pentru executarea integrală și la timp a obligațiilor contractuale.

Prin urmare, chiar dacă Veaceslav Guzun nu a fost de acord cu refuzul asigurătorului de a achita despăgubirea, acest fapt nu îl exonerează de obligația de plată a ratelor de leasing, întrucât refuzul asigurătorului nu constituie un temei de înlăturare a răspunderii contractuale.

Eventualele divergențe cu societatea de asigurare puteau fi valorificate printr-o acțiune separată, însă acestea nu suspendă și nu înlătură răspunderea pârâtului față de locator.

Chiar dacă reclamantul a obținut parțial despăgubiri de la asigurător și a valorificat epava automobilului, aceste sume nu au fost suficiente pentru acoperirea integrală a obligațiilor contractuale asumate de locatar.

Diferența rămasă neachitată continuă să fie în obligația pârâților, întrucât riscul legat de posesia și folosința bunului îi aparține din momentul preluări.

Instanța reține că neplata acestei restanțe reprezintă o neexecutare evidentă a obligațiilor contractuale, ce justifică admiterea pretențiilor reclamantei.

Astfel, potrivit susținerilor reclamantului, în temeiul contractului, pârâtul era obligat să achite valoarea automobilului în sumă de 31 000 Euro, cu o dobândă anuală de 11,9%, ceea ce a generat obligația totală de plată în mărime de 39 230,20 Euro, precum și polița de asigurare CASCO în cuantum de 1 426 Euro.

În temeiul pct. 1.3 din contract, locatarul era obligat să achite ratele de leasing conform graficului de plăți.

Tot în baza pct. 1.3 din contract, locatarul era obligat la plata tuturor plăților aferente conform graficului.

Potrivit pct. 1.4 al contractului, neachitarea la termen a ratelor de leasing atrage calcularea dobânzii de întârziere în mărime de 0,1% pe zi din suma restantă, până la achitarea integrală.

Totodată, pct. 1.4.1 din contract, stipulează că, în cazul achitării cu întârziere sau incomplete a plăților prevăzute la pct. 1.4 al Contractului, locatorul va fi în drept să utilizeze

suma primită de la locatar în primul rând, pentru stingerea dobânzii, penalităților, iar apoi să deconteze mijloacele bănești rămase în contul plăților de leasing (rate de leasing).

În acest context, restanțele acumulate de pârât se compun din: 5 437,58 euro – valoarea neachitată a contractului (31 000 Euro – 25 350,74 euro achitat); 598,80 euro – dobândă contractuală neachitată (din totalul de 7 858,20 Euro, fiind achitată suma de 7 259,40 euro), și 7 329,18 euro – dobândă de întârziere, calculată conform prevederilor contractuale.

Din probele administrate nu rezultă că pârâtul ar fi efectuat vreo plată în temeiul contractului, ceea ce confirmă neexecutarea integrală a obligațiilor asumate.

În aceste condiții, instanța apreciază că susținerile reclamantului referitoare la existența restanței sunt întemeiate, cuantumul datoriei fiind confirmat de înscrisurile depuse la dosar.

Prin urmare, acțiunea formulată de reclamant urmează a fi admisă, iar pârâții vor fi obligați solidar la achitarea în beneficiul OCN „MAIB Leasing” SA a datoriei restante în suma de 13365,56 euro.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzii fac parte: l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul urmează, la cerere, să fie obligată la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de partea care a avut câștig de cauză.

Din probele administrate rezultă că, prin ordinul de plată nr. 497 din 08 aprilie 2024, reclamantul a achitat suma totală de 8 244,52 lei (f. d. 49) cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, iar prin ordinul de plată nr. 495 din aceeași dată a achitat suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru (f. d. 48).

De asemenea, reclamantul a suportat cheltuieli în sumă de 110 lei pentru obținerea extrasului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice în privința SRL „VITGAB-COM”, fapt confirmat prin bonul de plată din 05 septembrie 2024 (f. d. 67).

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cauză la normele legale sus-menționate și constatând temeinicia pretențiilor formulate de reclamant, instanța consideră întemeiată solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată și o va admite, urmând a obliga pârâții la plata în beneficiul reclamantului a sumei de 8 244,52 lei cu titlu de taxă de stat, a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, precum și a sumei de 110 lei pentru obținerea extrasului de la ASP în privința SRL „VITGAB-COM”.

În conformitate cu art. art. 94, 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de către OCN „MAIB-Leasing” SA.

Se încasează în mod solidar de la Veaceslav Guzun, IDNP *****, cu domiciliul cunoscut în r. Criuleni, satul *****, și de la SRL „VITGAB-COM”, IDNO 1007600047915, cu sediul în mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, 9, ap. 1, în beneficiul OCN „MAIB-Leasing” SA, IDNO 1004600000070, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina, 49, suma de 13 365, 56 euro în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii cu titlu de datorie în baza contractului de leasing financiar nr. FL5-3239 din 30 ianuarie 2017 și contractului de fidejusiune

nr. FL5-3239 G1 din 30 ianuarie 2017, compusă din 5 437,58 euro cu titlu de corp al contractului, suma de 598,8 euro cu titlu de dobândă contractuală restantă, precum și suma de 7329,18 euro cu titlu de dobândă conform pct. 1.4 din Contract.

Se încasează în mod solidar de la Veaceslav Guzun și de la SRL „VITGAB-COM în beneficiul OCN „MAIB-Leasing" SA suma de 8 244, 52 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, precum și suma de 110 lei pentru obținerea extrasului de la ASP în privința SRL „VITGAB-COM", iar în total cheltuieli de judecată în mărime de 8 554,52 lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**